

Fővárosi Törvényszék
64.P.25.348/2015/10.

A Fővárosi Törvényszék

Ügyvédi Iroda [REDACTED] ügyintéző ügyvéd: dr.
[REDACTED] által képviselt
Ertsey Attila [REDACTED] felperesnek,

Dr. Tatár Jeromos Ügyvédi Iroda (1012 Budapest, Logodi u. 5-7. fszt. 5., ügyintéző ügyvéd: dr.
Tatár Jeromos) által képviselt
Kalmár László [REDACTED] alperes ellen,

személyiségi jog megsértésének a megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazása iránti
perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperes becsületét azáltal, hogy a www.epiteszforum.hu szakmai honlapon megjelent kommentjeiben a felperest 2014. május 24-én „maradandó gerincproblémával küszködő tervezőnek”, 2014. május 29-én a „hallgatók lelkét mérgező” oktatónak titulálta.

A bíróság az alperest a további jogsértésektől eltiltja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a jogsértés helyének megfelelően az www.epiteszforum.hu tegye közzé az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét és a jogsértésért bocsánatkérést tartalmazó nyilatkozatát.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 300.000,- (Háromszázezer) Ft sérelemdíjat.

A bíróság a felperes fentieket meghaladó kereseti kérelmét elutasítja.

A bíróság az eljárás során felmerült 36.000,- (Harminchatezer) Ft illeték megfizetésére a feleket fele-fele arányban kötelezi, ennek megfelelően mindkét fél az adóhatóság külön felhívása alapján 18.000,- (Tizennyolcezer) Ft eljárási illeték megfizetésére köteles a Magyar Állam javára. A felek ezt meghaladóan saját költségeiket maguk viselik.

Fővárosi Törvényszék
64.P.25.348/2015/10.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéletábráához címezve jelen bíróságnál írásban, 4 példányban kell előterjeszteni

Az ítélet ellen fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) és felülvizsgálati kérelmet (csatlakozó felülvizsgálati kérelmet) előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező. A jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan, kivéve ha a jogi képviselővel nem rendelkező fél pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő, vagy a bíróság egyéb okból köteles elutasítani a kérelmet, vagy ha a törvény az adott perbeli cselekményre nézve a meghatalmazott útján történő eljárást kizárja. A fél a pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezése iránti kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő. Ha a perorvoslati kérelmet előterjesztő fél nem rendelkezik jogi képviselővel, vagy a megszünt jogi képviselőtől pótlásáról felhívás ellenére nem gondoskodik, perorvoslati kérelmét a bíróság - a fenti kivételektől eltekintve - hivatalból elutasíthatja. Jogi képviselőnek minősülnek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 73/C. § (1)-(3) bekezdéseiben megjelölt személyek.

A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, illetve csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul. Ezekben az esetekben a fellebbező fél fellebbezésében, ennek hiányában a fellebbező fél ellenfele a másodfokú bíróság felhívására kérheti a tárgyalás tartását.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a felek által előterjesztett közös kérelem alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

INDOKOLÁS

A bíróság a felek nyilatkozatai és a rendelkezésre álló okiratok alapján az ügyben az alábbi tényállást állapította meg:

Köztudomású tény, hogy a demokratikus átalakulás óta Magyarországnak a világkiállításon való részvétele a politikai viták keretében áll. 2014. április 6-án hazánkban országgyűlési választásokat tartottak.

A 2015. évi Milánói Világkiállítás felelős kormánybiztosa, Szócs Géza 2013. november 14-én ötletpályázatot hirdetett a világkiállítás magyar pavilonjának látványötleteire. A pályázati kiírás szerint a kiíró szerződéskötési kötelezettségét az első helyezett vonatkozásában kizárta.

Az eredményhirdetésre 2014. január 15-én került sor, az I. díjat a Malom, míg a II. díjat az Alakor elnevezésű pályamű kapta, utóbbi Sárkány Sándor, Herceg Ágnes és felperes közös műve volt. 2014. január 30-án a Carpathia Kft. mint lebonyolító az ötletpályázat első három helyezettjét felkérte megvalósíthatósági tanulmány elkészítésére. A tanulmányok elkészítése és leadása után a lebonyolító a II. díjas tervezőket, azaz Herczeg Ágnest és felperest kérte fel a megvalósításra, akik el is készítették az építési engedélyezési terveket. A tervezők a vállalkozói szerződésben titoktartási

Fővárosi Törvényszék

64.P.25.348/2015/10.

kötelezettséget vállaltak, ennek legfőbb oka, hogy a közelgő 2014. április 6-ai országgyűlési választásokat megelőzően nem kívánták nyilvánosságra hozni, hogy a II. díjas Alakor pályaművet fogják felépíteni.

A felperes felkérést követően, 2014. április 3-án – amikor már egyértelmű volt a döntéshozók számára, hogy az Alakor fog megvalósulni - Szombathelyen a Malom, mint a Milánói Világkiállítás majdani magyar pavilonjának alapkövetétele került sor, mivel a tervek szerint a Világkiállítás után a pavilont hazánkban szerették volna felállítani. Az eseményről a sajtó is beszámolt, az alapkövetételeen Szöcs Géza kormánybiztos, Hende Csaba országgyűlési képviselő, Németh Zsolt vidékfejlesztésért felelős államtitkár és dr. Puskás Tivadar polgármester is részt vett.

A titoktartási kötelezettség 2016. május 22-én feloldásra került, a felperes több megkeresést is kapott a sajtótól, azonban ezt követően is a pavilonról kizárólag Szöcs Géza kormánybiztos és Főrizs Zoltán a Carpathia Kft. ügyvezetője volt jogosult tájékoztatást adni.

Az epiteszforum.hu-n 2014. május 23-án jelent meg „Expo 2015 Milánó – Sárkány Sándor és Ertsey Attila terve valósul meg” című cikk, melyre számos a történetek miatt felháborodott építész fűzött hozzászólást.

Alperes Ciu 22 néven az alábbi a felperesi álláspont szerint becsületsértő kijelentéseket tette felperesre:

A május 24-én 18:07 perckor közzétett kommentjében „...ocsmány giccs, suksükölő tahóság. szittyá-szájenszifiksön, klinikai konyhafilozófia maradandó gerincproblémával küszködő tervezőjének”(1) titulálta, azt kívánta, hogy „teljen úgy az élete mint az elmúlt négy hónapban: a szakmai közösség elől fülét-farkát behúzva, bújkálva, a megbízók előtt a sárban fetrengve, hajbókolva.”(2)

Május 25-én 20:08 perckor közzétett kommentjében az alábbiak szerint nyilvánult meg:

„Pénteken voltam a Szabadság téren. Jó darab időt eltöltöttem ott, tudtam: utoljára. Zavarodott turisták nézték, mi épül. Néhányan meg is kérdeztek. Szégyelltem, hogy magyar vagyok. Soha életemben nem megyek oda többet. Persze Milánóba sem. Ez nem műfaji, nem is esztétikai kérdés. Külföldi kollégák kérdezik, ez most komoly? Komikus és kínos persze, de nem ez a baj velem.

„Olyan normákat rúgnak fel, amit európai ember nem tud elviselni. Trambulínról huzognak a fejünkre, az önére is”(3)

Május 27-én 17 óra 21 perckor arra a felperesi reakcióra, hogy az Alakor valódi kitalálója, szellemi atyja a színházi díszlettervező Sárkány Sándor és ehhez a műhöz ő építészként a szükséges szakismeretet adta, az alábbiakat tette közzé:

„ A döntésben annvit segítenék, hogy a Magyar Építész Kamara nem ismer „megvalósításért felelős építész”. Csak építész. Ha szeretné, ha nem ennek a pavilonnak jelenleg ő a tervezője, nem fog kimaradni az „életművéből”, ellenkezőleg mindenki erre az egyre fog emlékezni. Ha a telefonban tényleg azt mondta, hogy nem ő a szellemi tulajdonos akkor stróman. Ezt a Szakmafelügyeleti Bizottság által a MÉK (átlagosan hat hónap jogosultságmegvonással) bünteti.

Fővárosi Törvényszék
64.P.25.348/2015/10.

Utána következik az Etikai-Fegyelmi Bizottság vizsgálata. Ezt a társaság árgus szemekkel fogja figyelni.” (4)

Május 29-én 17:27 perckor közzé tett hozzászólásában alperes az alábbiakat írta:

„Ha nem történt etikai vétség, akkor magyarázat, ha igen akkor bocsánatkérés. Természetesen itt nem várom el a nyilvánosságot. Ha ez nem történik meg, akkor számomra megszűntek építésznek lenni. Mindent elkövetek azért, hogy erre az építész szakma örökké emlékezzen. A kamarai vizsgálatokat addig nem hagyom elülni, amíg elmarasztalás nem születik. Nem megyek többé olyan helyre ahol velük találkozni van esélyem. Az egyetemekre sem. Nem megyek oda ahol E.A vagy S.Gy. tanít, akár csak óraadóként is. Ne menjenek hallgatók közelébe, ne mérgezzék a lelküket.” (5)

Az alperes 2014. június 5-én közzétette Sárkány Sándornak írt levelét, melyben a felperessel szembeni korábbi megnyilatkozásait tompítva, felperes időközben tett nyilatkozatait nem „egy „gyáva ember felelősség áthárításának, hanem egy barát utolsó segély kiáltásának” titulálta. Az alperes ezen levelében az Alakort illető kritikai észrevételeit fejtette ki bővebben abból a kiindulási pontból, hogy a díszlettervezés és az építészet közötti feloldhatatlan koncepcionális ellentétek miatt a terv folyamatosan romlik és a kivitelezéskor éri el a mélypontot, melyen felperes sem tud segíteni. Az alperes a megvalósítástól való visszalépésre kérte a címzettet.

Az alperes 2014. június 14-én hozta nyilvánosságra a fenti fórumon Markó Baláznak a Szent István Egyetem Ybl Miklós Műszaki Főiskola Építészmérnöki Intézet vezetőjének írt június 3-i levelét, melyben közölte, hogy a felperes által elkövetett szakmaetikai hiba miatt nem vállalja el a 3. számú diplomabizottság társelnöki felkérését, mivel a felperest a 4. számú bizottság elnökének kérték fel. A felperes ezt követően lemondott a bizottsági elnöki felkérésről.

Az alperes ezalatt továbbra is szorgalmazta a felperessel szembeni etikai vizsgálat lefolytatását, melyre végül Csapó Balázs a BÉK Szakmafelügyeleti elnökkének kezdeményezésére került sor.

2014. július 2-án dr. Szép József a Cárpáthia Kft. ügyvédje a felperes etikai vizsgálatával kapcsolatban levélben fordult a Budapesti Építész Kamarához, melyben a felperes által vállalt titoktartási kötelezettségre hívta fel a fegyelmi tanács figyelmét, mely alól nem kívánják az érintettet mentesíteni.

A BÉK Etikai-Fegyelmi Tanácsa a 2014. nov. 25-én kelt III-22-15/2014. számú határozatában megállapította, hogy a felperes bár gondatlanul járt el, de nem követett el etikai vétséget. A felperes gondatlan eljárását abban látták megállapíthatónak, hogy az engedélyezési terv elkészítése előtt nem kereste meg az I. díjas tervezőket, hogy tisztázza azok rendelkeznek-e élő vagy lezárt tervezési szerződéssel.

A felperes és a tervezők a végül megvalósult tervtől elhatárolódtak 2015. április 8-án közzétett nyilatkozatukban, mivel a 2014. július 28-án történt tendertervek leadását követően a kiviteli tervek elkészítésében nem vettek részt.

A felperes 2015. május 8-án tett közzé az építészfórumon egy nyílt levelet a történetekről, kitérve arra, hogy politikai okokból, a választásokra tekintettel került sor csak később a bejelentése.

Fővárosi Törvényszék
64.P.25.348/2015/10.

A felperes 2015. dec. 18-án terjesztett elő kereseti kérelmében az alperessel szemben személyhez fűződő jog ezen belül a becsület és jó hírnév megsértésének megállapítását, alperes további jogsértésektől való eltiltását, megfelelő elégtételadást és 500.000,- Ft sérelemdíj megfizetését kérte, perköltségben való marasztalásával, melyen belül ügyvédi munkadíjra a 32/2003. (VIII.22.) IM. r. 3. § (2) bek. a.) pontja alapján Áfával növelt összegben tartott igényt.

A felperes kereseti kérelmét az Alaptörvény IX. cikkére, a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, a 2:43. § d.) pontjára, a 2:45. § (1) és (2) bek., 2:51. § (1) bekezdésére, és a 2:52. §-ra alapította. Felhívta továbbá a BH 467/2001., BH 204/1979., BH 387/1992. szám alatt közzétett eseti döntéseket. Az 1., 2., 3. és 5. pontok kapcsán becsületsértő véleménynyilvánításokra, a 4. pont esetén jó hírnév sértő valótlan tényállításra hivatkozott.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását, kérte, ügyvédi munkadíjra a 32/2003. (VIII.22.) IM. r. 2. §-a alapján megbízási szerződés szerint Áfával növelt összegben tartott igényt.

Felhívva a BH 1993.89., BH 2003.407. számú eseti döntéseket előadta, hogy a véleménynyilvánítás csak akkor sérthet személyiségi jogot, ha indokolatlanul bántó, sértő, megalázó, burkoltan valótlan tényállást fejez ki, vagy nyilvánvalóan ellentétes a véleményalkotás elemi szabályaival.

Alperes hivatkozott a 12. sz. Polgári Kollégiumi állásfoglalásra, álláspontja szerint az alperesi nyilatkozatokat értékelésekor figyelemmel kell lenni a pavilon körül kialakult felfokozott, az érintett szakmán jóval túlmutató társadalmi és politikai vitára, értékelni kell az alperesi megnyilatkozásokat közvetlenül megelőző hozzászólásokat és a felperesi megnyilvánulásokat is. Alperesi álláspont szerint a véleménynyilvánítás polgári jog adta kereteit nem lépte túl. A 3. szám alatti ún. vizelet allegória kapcsán hivatkozott a felperes keresetességi jogának a hiányára, mivel ez nem a felperesre vonatkozik. Az 5. pont kapcsán hivatkozott arra, hogy egyetemi oktatóként a felperesnek magasabb fokú türemségi kötelezettsége van az átlagemberekhez képest.

A felperes kereseti kérelme részben alapos a következők szerint:

Az alaptörvény IX. cikkének (4) bekezdése szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

A Ptk. 2:42. § (2) bekezdése szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

A (2)bekezdés szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tény állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés szerint akit személyiségi jogában megsértettek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti

- a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;*
- b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;*

Fővárosi Törvényszék
64.P.25.348/2015/10.

c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot;

A Ptk. 2:52. § (1) bek. szerint akit személyiségi jogában megsértének, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

A (2) bek. alapján a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

A (3) bek. szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.

2:43. § [Nevesített személyiségi jogok]

A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen

- a) az élet, a testi épség és az egészség megsértése;
- b) a személyes szabadság, a magánélet, a magánlakás megsértése;
- c) a személy hátrányos megkülönböztetése;
- d) a becsület és a jóhírnév megsértése;

2:45. § [A becsülethez és jóhírnévhez való jog]

(1) A becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezésmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

(2) A jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

2:51. § [Felróhatóságtól független szankciók]

(1) Akit személyiségi jogában megsértének, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti

- a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
- b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
- c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot;

2:52. § [Sérelemdíj]

(1) Akit személyiségi jogában megsértének, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

(2) A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

(3) A sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.

A Ptk. 2:54. § (1) bek. szerint a személyiségi jogokat személyesen lehet érvényesíteni.

Fővárosi Törvényszék
64.P.25.348/2015/10.

A bíróság elsődlegesen a felperes keresetösségi jogát vizsgálata, melynek során az alperesi ellenkérelemmel egyezően arra jutott, hogy a 3. számú közlés vonatkozásában a felperesnek keresetösségi joga nincs, mivel az alperesi véleménynyilvánítás nem rá vonatkozik. Az alperes ezen hozzászólásában a Szabadság Téren felállított emlékművel és az azt fogadó értetlenségről ír, míg az előtte szóló az ügyek politikai vetületéről. A Pk. 12. számú állásfoglalás alapján értelmezve ezen hozzászólás nem a felperesre, hanem a döntéshozókra vonatkozik. Mivel a személyiségi jogsértéssel szemben kizárólag az érintett léphet fel a Ptk. 2:54. § (1) bek. és a Pk. 13. számú állásfoglalás alapján a felperesi keresetet e körben a bíróság elutasította.

A bíróságnak a továbbiakban a felperesre vonatkozó általa kifogásolt közléseket, aszerint kellett vizsgálni, hogy azok tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak tekinthetők. A bíróság ennek során az ún. bizonyíthatósági tesztet alkalmazva arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmes közlések a véleménynek minősülnek. Ez alól a 4. pontban írtak sem kivételek, mivel az alperes e körben kizárólag azon véleményének adott hangot, hogy felvetheti az etikai vétséget, amennyiben a felperes úgy nyilatkozott a pályaműről, mint nem saját maga szellemi termékéről. Nem az etikai vétség tényét állította, hanem egy adott tényálláshoz társítva azon véleményének adott hangot, hogy az etikai vétség megállapítására lehet alkalmas. Ebből következően pedig a Ptk. 2:45. § (2) bek. alapján jó hírnév megsértésének megállapítására nem alkalmas.

A vélemények vonatkozásában a Ptk. 2:45. § (1) bek. alapján azt kellett vizsgálni, hogy azok a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolásra alkalmas-e, kifejezőmódjában indokolatlanul bántónak minősülnek-e.

Az alperes a felperes munkáját, munkájával kapcsolatos emberi magatartását értékelte, mely személyhez fűződő jogokat érinti, ezért a polgári jog által védett személyhez fűződő jogok sérelmét is jelentheti. /BH 2001. 467./ Az ember munkájának, munkájával kapcsolatos emberi magatartásának az értékelése a személyhez fűződő jogokat érinti, alkalmas lehet a jó hírnév sértésére és az embert munkavállalásában, tehát személyiségi értékeinek a kifejtésében, személyiségének az érvényesítésében akadályozhatja. Ezért az ember munkájára, munkájával kapcsolatos magatartására vonatkozó szabálysértő minősítés nem csupán a munkajogi szabályokat sérti, hanem a polgári jog által védett személyhez fűződő jogok sérelmét is jelenti, polgári jogi személyiségvédelmi eszközök alkalmazására ad lehetőséget. /BH1979. 204./ Az 1., 2. és 5. számalatti alperesi közlések egyértelműen alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására.

Az alperes által hivatkozott BH 1993. 89. számú eseti döntésben kifejtettek szerint a vélemény, a bírálat, az értékítélet akkor jogsértő, ha valótlan tényállítást tartalmaz, a valóságot hamis színben tünteti fel, vagy kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, lealázó. Kifejezőmódjában akkor jogsértő az értékelés, a bírálat, ha aránytalanul túlzó, indokolatlanul bántó lealázó, lekicsinylő.

Az 1. szám alatti közlésnek „*ocsmány giccs, suksükölő tahóság, szittyá-szajenszifiksön, klinikai konyhafilozófia*” műre vonatkozó része mint szakmai, esztétikai vita jogsértés megállapítására nem alkalmas, ugyanakkor a felperes személyére vonatkozó őt „*gerinctelen*” jelzővel illető indokolatlanul bántó és lealacsonyító, ahogy az oktatói minőségére vonatkozó az oktatókkal szemben megfogalmazható legszélsőségesebb és legbántóbb kifejezés a „*lélekmérgezés*”(5) esetén is.

Az alperesi vélemény kifejezőmódjában teljességgel indokolatlanul bántó, hiszen az alperes saját

Fővárosi Törvényszék
64.P.25.348/2015/10.

elmondása szerint is bevett gyakorlat a pályázatok egy része esetében, hogy szerződéskötési kötelezettséget nem vállal a kiíró, ahogy az is, hogy a résztvevőket titoktartást fogadtatnak. A felperes nem tett mást, mint a megrendelő érdekeire figyelemmel a szerződéses kötelezettségének eleget tett. Ezt pedig az alperes által használt kifejezéssel éppen ellentétes és a következő generáció számára is példaértékű. Az alperesi közlések azért is indokolatlanok, mert a felperesnek semmiféle ráhatása nem lehetett azokra az eseményekre, melyeket az alperes rajta kért számon, nem volt döntési helyzetben és a titoktartási kötelezettségére figyelemmel ismereteit nem is oszthatta meg kollégáival, értve ez alatt a korábbi I. helyezett pályaművet létrehozókat.

A bíróság céljának értelme is megkérdőjelezhető, hiszen irreális elvárás az, hogy egy állami megrendelés lebonyolításában, annak kommunikációjában észlelt visszasságok miatt egy egész szakma egységesen utasítson el állami megbízásokat. A Pp. 4. § (1) bek. alapján a bíróságot a BÉK fegyelmi határozata nem köti, a bíróság a feltárt tényállás alapján nem látott okot arra, hogy a felperesi eljárást akár csak gondatlannak minősítse, hiszen a titoktartási kötelezettség kizárta azt az etikai bizottság által elvárt magatartást, hogy a felperes közvetlenül a konkurens pályázókhoz forduljon.

A 2. számú vélemény vonatkozásában a bíróság álláspontja az volt, hogy a vélemény-nyilvánítás nem nélkülözött minden ténybeli alapot, és nem volt indokolatlanul bántó, sértő vagy lealázó. A felperes valóban több hónapon keresztül nem nyilvánult meg, bár elvárható lett volna, hogy a szintén a szakmában tevékenykedő és az állami megrendelések sajátosságairól információval rendelkező alperes levonja a megfelelő következtetéseket ezen megnyilatkozásai nem tekinthetők indokolatlannak.

Mindezek alapján a bíróság az 1. és 5. szám alatti a rendelkező részben feltüntetett közlések vonatkozásában állapította meg a Ptk. 2:45. § (2) bek. szerint a felperes becsületének a megsértését a Ptk. 2:51. § (1) bek. a.) pontja alapján.

A bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bek. b.) pontja alapján az alperes eltiltotta a további jogsértésektől, továbbá a Ptk. 2:51. § (1) bek. c.) pontja alapján a megjelenés helye szerinti légtételadásra kötelezte.

A bíróság a Ptk. 2:52. § alapján a jogsértés egyedi sajátosságai, így annak ismételt jellege, megvalósulásának helyét, annak bárki számára történő elérhetőségét, az alperes Sárkány Sándornak írt leveléből kitűnő részleges megbánása, felperesi álláspont széles körű megjelenésére is figyelemmel 300.000,- Ft-ban határozta meg a sérelemdíjat. Mivel a felperesnek kamatigénye nem volt, a bíróságnak e körben nem kellett döntenie.

A bíróság a Pp. 81. § (1) bek. alapján a részleges pernyertességre figyelemmel döntött a perköltségviselésről akképpen, hogy az Itv. 62. § (1) f.) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján feljegyzett 36.000,- Ft illetéket megosztja a felek között, míg a további költségeiket maguk viselik.

Budapest, 2016. szeptember 2. napján

dr. Domján Béla s.k.
bíró